

MUNKAADÓI INTERJÚ A
SZENVEDÉLYBETEG GONDOZÓ
FOGLALKOZÁSRÓL

„együttérzés és önismeret kell...”

Az interjút adta: Juhász Béla Szilárd, szenvedélybeteg-gondozó

Cég profilja: Segítő jellegű tevékenység
Szektor: Civil szféra
Dolgozók száma: 15 fő
Munkakörben dolgozók száma: 4 fő
Nemi arány a munkakörben: 50% nő, 50% férfi
Életkori átlag a munkakörben: 35 év

1. Mióta tevékenykedik ebben a munkakörben? Mi motiválta arra, hogy erre a pályára lépjen?

Addiktológiai problémákkal küzdőkkel foglalkozom, most már lassan tizennyolc éve. Személyes indíttatásból kerültem erre a pályára. Mindig is segíteni akartam a szükségét szenvedőkön.

2. Mivel foglalkozik, és hogy épül fel a szervezetük? Hányan dolgoznak Önöknél?

Az egyesület négy szolgáltatásra épül, a szenvedélybeteg-közösségi, a pszichiátriai-közösségi, egy támogatói és egy alacsony küszöbű ellátási szolgáltatásra. Ezeket a feladatokat 15 gondozó látja el, stratégiai partnerként a Debreceni Egyetemmel.

3. Milyen módszereket használnak a szenvedélybeteg-gondozó kiválasztása során? Milyen szempontok alapján választanak a jelentkezők közül?

Kétfordulós felvételi rendszerünk van. Az önéletrajzot és motivációs levelet egy személyes interjúval egészítjük ki. Ezek után a vezetőség dönti el, hogy a jelentkező rendelkezik-e azokkal a kompetenciákkal és a kellő ambícióval, ami ehhez a pályához kell.

4. Megváltozott munkaképességű személyt alkalmaznak ebben a munkakörben? Milyen előnyeit és hátrányait tapasztalják meg ennek?

Jelen pillanatban nem, de volt már az alkalmazásunkban látássérült személy, aki az informatikai háttérért volt felelős, valamint az interneten tartotta a kapcsolatot a gondozás alatt állókkal. Semmilyen hátrányát vagy előnyét nem tapasztaltuk a tevékenységének.

5. Milyen gyakran változik a dolgozók összetétele? Mi lehet ennek az oka?

Viszonylag stabil az összetételünk, nem túl gyakori a dolgozóink cserélődése. Leginkább a kiegészítés és pszichés fáradtság eredményezi a pályamódosítást, valamint a szerény javadalmazás.

6. Mitől függ, hogy valaki beválik-e ezen a pályáján? Milyen visszajelzést kapnak a dolgozók a teljesítményükről?

Mivel szenvedélybetegekkel kell dolgozni, segíteni rajtuk, ezért együttérzés és önismeret kell annak, aki hosszú távra tervez ezen a pályán. Havonta egy külsős szupervizor segít a teljesítményértékelésben. Félévente személyes elbeszélgetésre kerül sor, aztán évente az adott munkakört illetően értékelés következik.

7. Van-e tipikus karrierút a szenvedélybeteg-gondozó pályáján? Milyen továbblépési lehetőségei vannak a munkavállalóknak?

Ezen a területen bármily szokatlan is, de a gondozottakból válik a legjobb gondozó. Klasszikus értelemben vett karrier lehetőség nem igazán van. Itt leginkább mások önálló életének elindításán, újraindításán dolgozunk.

8. Mi várható a jövőben ezen a területen? Miért ajánlja ezt a pályát az érdeklődőknek?

Ma Magyarországon 1,5 millió enyhébb-súlyosabb alkoholproblémával küzdő emberről tudunk. Tehát feladat van bőven. Embertársainkon önzetlenül segíteni talán a legnemesebb hivatások egyike.